

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7011-0003
Dok.: TSP40065

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 18. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomhedspant) (L 162 – spørgsmål 3).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, om et virksomhedspant, der omfatter virksomhedens fordringer, er til hinder for, at man på entrepriseområdet fortsat kan benytte reglerne i AB 92?”

Svar:

En anvendelse af virksomhedspanteordningen vil ikke ændre på retsforholdet mellem pantsætteren og dennes medkontrahenter og vil heller ikke være til hinder for, at man på entrepriseområdet fortsat kan benytte de almindelige standardvilkår i AB 92 (almindelige betingelser for arbejder og leverancer i bygge- og anlægsvirksomhed).

I entrepriseforhold udgør standardvilkårene i AB 92 ofte en del af aftalegrundlaget mellem parterne.

De nævnte standardvilkår er udfærdiget med henblik på anvendelse inden for offentligt byggeri, og vilkårene er udformet på grundlag af et udvalgsarbejde med deltagelse af repræsentanter for de offentlige bygherrer, byggeriets og de tekniske rådgiveres organisationer og Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed (”agreed document”). Uden for det statslige og statsstøttede byggeri er brugen af standardvilkårene frivillig, men betingelserne indgår i praksis i næsten alle entrepriseraftaler af blot nogen betydning.

Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 c, stk. 3, nr. 1, i tinglysningsloven), kan en virksomhed ved brug af virksomhedspanteordningen pantsætte sine simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser, herunder kundetilgodehavender, der hidrører fra entreprisekontrakter.

En virksomhedspanthaver opnår imidlertid som anført i lovforslaget som udgangspunkt ikke en bedre retsstilling end den, pantsætteren har over for sin medkontrahent, f.eks. en bygherre eller hovedleverandør, jf. gældbrevslovens § 27 (analogt).

Det indebærer på entrepriseområdet – som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger til den nævnte bestemmelse – at skyldneren i henhold til en pantsat fordring (f.eks. bygherren) har en såkaldt negligeringsret, hvilket bl.a. indebærer, at bygherren efter omstændighederne har adgang til at se bort fra pantsætningen og betale direkte til pantsætteren (i dette tilfælde entreprenøren), hvis betaling er nødvendig for, at denne kan levere sin ydelse, jf. princippet i § 5, stk. 2, i AB 92.